

var rigtigt at stille bestemte Fordringer til dem, der skulle indtræde i Statens Embeder, og derfor holder jeg paa en bestemt Examen. Jeg veed rigtignok, at dette vil finde Modsigelse fra mange Sider, men jeg kan derfor ikke forandre min Anskuelse derom.

Hyad selve Sætterne for Gagerne angaaer, da maa jeg i det Hele taget finde dem temmelig høje og i Særdeleshed for de mere overordnede Embedsmænd. Jeg kan saaledes ikke skjønne, at en Departementschef paa nogen Maade bør lønnes højere end en Overretsdommer, og der er dog en ikke ringe Forskjel paa de Gager, som ere ansatte for disse to forskellige Embedsclasser.

Endelig er der tilsidst gjort en Bemærkning om, at en vis Classe af Embedsmænd skulde indtil videre som Tillæg have nogle Procenter af deres hidtilværende Gager. Jeg troer, at disse Procenter ere ansatte saa lavt, at hvis det øvrige Forslag om Gagernes Størrelse gaaer igennem, ville de Embedsmænd, som saaledes skulle have Procenter, ikke faae forholdsviis Saameget som det, der er normeret for de øvrige Embedsmænd. Jeg vil imidlertid haabe, at Sagen vil blive nøiere drøftet i et Udvalg, og det turde være muligt, at jeg til 2den Behandling vil stille et Ændringsforslag til en saadan Classification af Gagerne, som jeg anseer for hensigtsmæssig.

Tscherning: Det er mig kjært at komme til at følge efter en Forsvarer af Loven, der kun i uvæsentlige Punkter var imod den, og det er mig saameget mere kjære, som han netop begynder med at være absolut mod det, som jeg er absolut for. Det, han absolut var imod, nemlig det saakaldte Bygprincip, det er jeg absolut for, og det skal være en Hovedgrund, hvorfor jeg vil gøre mit Øverste, for at modsætte mig Loven i den Stikelse, hvori den nu foreligger. Jeg vil i den Henseende slutte mig til, hvad den ærede første Taler (G. Winther) sagde, lader os hjælpe os igennem med en saadan Lov som den, der i det forløbne og indværende Finantsaar har tjent og tjener til at skaffe Embedsmændene en Gageforhøielse, lad en saadan Lov faae Gyldighed

for et Aar, og lader os faa vinde Tid til at see den foreliggende Lov nærmere efter og komme, blandt Andet, til den Erkjendelse, om ikke det for mig saa vigtige Princip, at en Deel af Lønningen bliver foranderlig med Tidsholdene og kun en Deel af den fast, skal kunne sættes igennem. Jeg skal i dette Døgn blikke endnu ikke berøre, hvorledes jeg holder mig overbevist om, at det kan sættes igennem, og hvorledes jeg holder mig overbevist om, at de Bønseligheder, man troer at ville støde paa ved at sætte det igennem, hidrører fra en falsk Betragtning af det hele Embedsvæsen; men dette Sidste troer jeg, at jeg kommer til at begrundere nærmere ved at gaae hele Sagen igennem. Jeg skal kun med et Par Ord berøre den Feil, der efter min Mening er begaaet i dette som i lignende Tilfælde, og som allerede strax er blevet nævnt af den første ærede Taler, nemlig at nedsette en efter sin Natur — Mændene uførtalt — een sidig Commission.

Naar man vil forelægge os Udbyttet af saadanne Forhandlinger, er det ikke fuldstændigt drøftet eller belyst, naar det kommer fra en Commission, hvori de forskellige Meninger ikke ere repræsenterede. Vel har Bygsystems-Meningen fundet en overordentlig dygtig Representant i Commissionen, men den hele Behandling af Opgaven har efter min Mening ikke fundet en nær saa heldig, nær saa dygtig Forsægter. Jeg har Ret til at sige, at Commissionen er sammensat eensidigt, der er som Medlem i Commissionen sat en Mand, som i et langt parlamentarisk Liv altid har vist sig som en afgjort Forsvarer af høje Lønninger, hvorimod der i Commissionen ikke har været en Gæste, der har vist sig som en afgjort Modstander af betydelige Lønningsforhøielser. Der har uregtelig været Mand i Commissionen, som i det parlamentariske Liv i finantsfel Henseende have gjort os store Tjenester, og have været meget tilbøielige til at støtte sparsommelige Forslag, men som dog i de sidste Forsamlinger, hvor Spørgsmaal af den Art have ligget for, ere henrevne paa en falsk Bane ved Afgjørelsen af tvende Love, hvoraf den ene er gaaet igennem i Rigsraadet og den anden her i Rigsdagen, nemlig den om